

XOSEP LUIS BARREIRO

«Ens espera un futur local i aïllat»

S'aixecà, un 30 d'octubre, com l'home més poderós del govern gallec. I dotze hores després arribà a casa convertit en ciutadà. Xosé Luis Barreiro, protagonista de la més greu crisi governamental esdevinguda a Galícia, manté, un mes després de la seua eixida de la Xunta, la calma dels vencedors morals: «Si jo hagués volgut seguir en el poder, podria haver-ho fet. Però no es tractava d'això, perquè a mi no em preocupava tant el present com afiançar el futur. Veia, i ho continue veient, que, si seguim així, amb una Coalición Popular trencada i sense un liderat institucional, no sols no conservarem la Xunta, sinó que tardarem molts anys a tornar a tenir-la».

Quan el 30 d'octubre passat tots els membres del govern entregaren al president Fernández Albor la seua carta de dimissió, ningú en aquest país no hauria apostat una pesseta per la continuïtat del titular de la Xunta. Però Galícia continua sent diferent, i el president —amb el suport d'alguns sectors d'AP, del PSOE, i de demòcrata-cristians i liberals, aquests darrers amb tres *conselleiros* en el govern— es mantingué ferm i girà la truita.

El vice-president Barreiro Rivas i quatre *conselleiros* més, els d'Economia, Educació, Agricultura i Ordenació del Territori, abandonaren el gabinet. Els altres quatre *conselleiros*, un d'AP, un del PL i dos del PDP, van fer marxa enrere i continuaren en el govern, que es completà amb polítics de l'ala més dura i antiautonomista de l'aliancisme gallec.

Ara, Xosé Luis Bar-

Xosé Luis Barreiro ha perdut. La seua dimissió com a vice-president i la d'una part de l'executiu gallec no han fet caure el president Albor. Malgrat això, Barreiro manté totes les opinions que van fer saltar la crisi i ja ha començat a actuar en conseqüència, de nou.

Xosé López

reiro, la imatge del qual ha eixit molt deteriorada de la crisi, explica els seus projectes de futur: Seguir en AP i treballar per assolir la presidència de la Xunta. «Crec —diu— que tinc un suport important a Pontevedra, i una cosa més, no tinc enemics personals. Una altra cosa és que tinga enemics polítics; sé que en tinc i sé que destorbe els qui aspiren al mateix que jo: la presidència de la Xunta».

—Manuel Fraga, que l'havia designat a vostè com a delfí del doctor Fernández Albor, el deixà sol en la crisi.

—Fraga ha fet el que en aquell moment considerà més convenient, i he de dir que sempre m'ha fet costat i ha

confiat en mi. El que jo siga en política, molt o poc, li ho dec a ell, i seria un malagraït si no li ho reconegués. Jo he treballat dur i a fons per tal de renovar AP, i moltes persones deien: «però, ¿què fa ací un home com aquest?» Doncs allò que feia «un home com aquest» tingué sempre el suport de Fraga. I desitge afirmar, amb absoluta rotunditat, que sóc lleial a Manuel Fraga.

—Se l'ha acusat, senyor Barreiro, d'ambicions i traïdor, fins i tot de col·pista.

—Quan vaig presentar la meua dimissió no tractava d'enderrocar Albor ni plantejar un pols. El que vaig fer fou una reflexió profunda, en veu alta, sobre la precària situació política en què estàvem, sostinguts per quatre partits, i tot i així, amb minoria parlamentària. Estàvem oferint a l'opinió pública una imatge molt negativa, amb un president que no governava i un vice-president, jo mateix, que exercia de fet però no de dret com a cap de govern. Davant d'això, vaig

«Tot el que sóc en política ho dec a Manuel Fraga».

TINO V Z

entendre que l'únic camí era la dimissió, i amb mi ho entengueren tots els meus companys de gabinet. Tots, sense més excepció que la del president.

—¿S'havien esgotat totes les fórmules d'enteniment per tal d'evitar la crisi?

—Qui havia de governar no ho feia, però tampoc no delegava. El poder, l'exercia jo, però tan sols fins on podia, i no era suficient per a assentar la institució. Aquella diferència entre el poder existent i el poder exercit es notava al carrer i repercutia en l'eficàcia o la ineficàcia del govern. Es més, allò que fèiem de bo esdevenia dolent. Jo tenia la paella amb tots els problemes coent-se dins. Actuava com a cap de govern. I Albor tenia el mànec, però no la usava. Evidentment, s'havien esgotat totes les fórmules i en el lloc d'Albor jo no hauria dubtat un instant a dimitir, però el cas és que ell no ho va fer. Jo vaig dimitir a canvi de res.

Manté Xosé Luis Barreiro cotes molt importants de poder, malgrat no estar al govern. Continua en la Secretaria General d'AP-Galícia, càrrec que desitja abandonar com més aviat millor. És president provincial del partit de Pontevedra; és portaveu del grup parlamentari popular a la Cambra Gallega i s'ha convertit en el «baró» amb més força de tots els grups de centre-dreta. Els seus vuit diputats fidels al Parlament gallec són un argument de pes.

—Després de la seua eixida de la Xunta ha protagonitzat vostè una crida d'atenció a tota la classe política gallega, apadrinant un document amb el suport d'un nombre important de dirigents i alcaldes aliancistes. ¿Què busca ara?

—Tan sols defensar l'autonomia i construir un projecte homogeni. Des

TINO VIZ

«Des del 79, poques vegades ha estat més preocupant que avui el fet de la invertebració política d'aquest país».

que l'any 79 s'inicià el camí institucional de l'autonomia de Galícia, sota la constitució vigent, poques vegades ha estat més evident i més preocupant que avui el fet de la invertebració política d'aquest país, abocats a un futur prenyat de localismes territorials, aïllaments institucionals i projectes polítics en minifundi. Les forces polítiques es mouen cada vegada més al ritme que marquen estratègies alienes a Galícia, i conformen un bastiment polític immobilista.

—¿Significa això un distanciament de vostè respecte al partit en el qual ha militat fins ara?

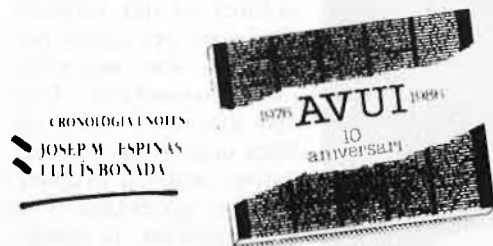
—Entenc que encara és vàlid i aprofitable el programa d'AP, assentat sobre la responsabilitat i l'esforç individual, orientat cap a objectius socials i procurant que la ciutadania es desenvolupa en el marc de la seua

llibertat, i en els principis d'un humanisme modern, renovador, crític i creador de nous horitzons.

—¿No dibuixa un panorama massa fosc per al futur de l'autonomia?

—En qualsevol cas, no sóc jo qui el dibuixa, sinó les circumstàncies en què viu, no ja Galícia, sinó qualsevol comunitat autònoma. Malament anirà a l'Estat de les autonomies si no som capaços de crear una estructura política madura, capaç de sustentar l'exercici del poder, capaç de respondre als seus avatars i capaç, sobretot, d'unir tots els queensem amb esquesmes similars perquè, d'aquesta manera, l'opció de govern que isca de la lliure elecció ciutadana siga, més que una necessitat, l'aposta per un futur assentat sobre els desvetllaments del present i no sobre les pors del passat. □

EL LLIBRE DEL 10e ANIVERSARI

CRONOLOGIA I NOTES
JOSEP M. ESPINAS
FELIUS BONADA

190.- PEsSETES

Tria cronològica dels fets més importants que, dia a dia, mes a mes i any a any, han estat notícia a les pàgines de l'AVUI.

EN .....
CARRER .....
POBLACIÓ .....
VULL REBRE ..... LLIBRES DEL Xe ANIVERSARI

envia un talo bancari per l'import dels llibres que vulgueu rebre més 110· ptes per cada llibre, en concepte de despeses de tramesa (190· + 110· = 300 ptes cada llibre)

En venda a les nostres oficines de Consell de Cent. 425. 41 ptes.

